

[Lone Dybkjær]

ne skal lade være med at opruste. Der er ikke noget at sige til, at også udviklingslandene gerne vil sikre sig selv, i og for sig både eksternt og internt.

Og dér synes jeg vi i Danmark, som jo har en tradition for FN-tropper, f.eks. på Cypern – og vi hører netop i dag om en dansk miniindsats i forbindelse med Afghanistan – f.eks. kunne spørge os selv, om vi kunne yde et bidrag til en konstruktiv dialog, som måske kunne give inspiration til videreudvikling af nye muligheder for, hvordan lande som f.eks. Danmark, der ikke kan beskyldes for at have stormagtsinteresser, kunne yde et bidrag, når der var optræk til uro i et område. Det er ikke sikkert, at FN-tropper er den rigtige model, men så må der kunne findes andre.

Jeg skal af tidsmæssige grunde ikke komme ind på de øvrige tre søjler. Jeg har valgt at beskæftige mig med nogle af de ting, som udenrigsministeren efter min opfattelse ikke gjorde så forfærdelig meget ud af, og hvor jeg godt synes man kunne efterlyse nogle ting.

Men så skal jeg endnu en gang trække en af udenrigsministerens taler frem, nemlig igen Schuman'ertalen, hvori han spørger – nu forkorter jeg det en lille smule, fordi udenrigsministeren her kun snakker om Europa: »Hvordan kan vi engagere de nye generationer i de visioner og idealer . . . som fremkaldte den europæiske integrationsproces?«

Jeg synes godt, vi kan gøre det bredere og netop føre det over på den udfordring, jeg synes vi står over for i forholdet til USA. Hvordan kan vi, som nu engang er ikkesocialister, overbevise ungdommen om, at USA's system alt taget i betragtning er mere attråværdigt end Sovjets, når vi kigger på den udvikling, der i øjeblikket sker på verdensbasis? Og det er jo i hvert fald ikke med udgangspunkt i netop det, som udenrigsministeren sagde, hvor det er Gorbatsjov, der sætter dagsordenen, eller i det, vi jo godt kender til, når vi har besøgt USA, nemlig de meget negative sider, der også er ved den frihed, der er i USA.

Jeg synes, det er en værdig opgave at prøve at se på, hvordan kan vi engagere ungdommen i nogle af disse mere principielle diskussioner, og måske i meget høj grad, hvordan kan vi overbevise ungdommen om, at der er nogle af idealerne fra dengang, som stadig er værd at holde fast på. I min diskussion med unge men-

nesker synes jeg, det er utrolig vanskeligt at forklare dem, at USA har mange fordele. De, der selv har besøgt USA, bliver selvfølgelig gennemgående ganske imponerede af USA, det må jeg sige. Men hvis de ikke har noget dybere kendskab til nogen af landene, så synes jeg, det er meget svært at overbevise dem om, at USA er fordelagtigt i forhold til den udvikling, vi i øjeblikket ser i Sovjet, og den diskussion synes jeg er en opgave, vi må påtage os.

Jeg vil godt slutte med at tage udgangspunkt i John Naisbitt »Megatrends« ved at sige, at sputnikker og deres efterfølgende jordfærger åbnede nogle helt nye muligheder for os – som John Naisbitt meget poetisk siger: åbnede himlen for os. Men satellitalderen førte ikke til, at vi vendte vores opmærksomhed ud mod stjernerne. I stedet for omdannede satellitterne Jorden til det, McLuhan har kaldt en global landsby. I stedet for at vende vores opmærksomhed udad mod stjernerne vendte vi opmærksomheden mod os selv og endte i hundredvis af mere eller mindre tåbelige fjernsynsprogrammer. Det var det, vi brugte den nye teknik til.

Kunne vi ikke prøve at vende den udenrigspolitiske debat en anelse væk fra os selv og over mod de globale problemer, vi virkelig står over for, og hvor der er et utroligt behov for, at vi alle yder en indsats, og måske navnlig en fælles indsats? Kunne vi måske have en lille smule mere blik for stjernerne og en lille smule mindre blik for os selv!

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.04

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Arne Melchior (CD):

Som rækkefølgen og tidsterminerne i nogle af de større debatter udvikler sig, er det gentagne gange CD's og derved også min opgave at tale til flere tomme stole end normalt, men jeg er jo vidende om, at ministeren og de manglende ordførere og mange andre sidder og lytter intenst og spændt på, hvad det er, CD's ordfører nu vil sige, og det vil han så gøre.